ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου **1930** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **141**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 4615. Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Θεάτρου. 1
Νόμος 4617. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 512 «περὶ καταστροφῆς τῶν ἀρουραίων καὶ ἀκρίδων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων». 2
Νόμος 4624. Περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων. 3
Νόμος 4625. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου. 4

Διατάγματα

Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν παραγομένων κουκουλίων ἐγγείου φόρου. 5
Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου εἰς τοὺς 1) Ἀλέξ. Π. Ἀποστολίδην κατὰ 90/100 καὶ 2) Ἐλευθέριον Κ. Τιτέλην κατὰ 10/100 περιφερείας τῶν κοινοτήτων Μελισσίων, Λιμπάνου καὶ Μαυροδενδρίου νομοῦ Κυζίκης. 6
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1927 καὶ 2 Ἀπριλίου 1928 Διαταγμάτων «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου ἐνεργείας διαγωνισμοῦ διὰ τὸν διορισμὸν ἰατρῶν παρ' ἰαματικαῖς πηγαῖς». 7
Περὶ ἐπεκτάσεως λιμεν. φόρων Μούδρου ἐπὶ παραλιῶν γειτονικῶν κοινοτήτων. 8
Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων λιμεν. φόρου Καβάλλας. 9
Περὶ παρατάσεως λιμ. φορολογίας Νεοχωρίου (Παραχελωΐτιδος). 10
Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς νομικοῦ προσώπου κληροδοτήματος Ἀλ. Μαυρογένους ἐν Σάμῳ. 11
Περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Χαλανδρίῳ πρὸς μεταφορὰν τοῦ νεκροταφείου. 12

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Νόμος 4615

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἵδρυσις καὶ σκοπός.

Ἄρθρον 1.

1. Ἱδρύεται ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Θέατρον.

2. Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου δικαίου, διέπεται δὲ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ διοικήσεως αὐτοῦ.

3. Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κλπ. ἀσκουμένην κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα διὰ κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 2.

1. Σκοπὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ αἰσθήματος τοῦ Καλοῦ, καὶ ἡ προαγωγὴ τῆς Ἑλληνικῆς δραματικῆς καὶ θεατρικῆς τέχνης.

2. Τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον θέλει ἐπιδιώξει διὰ τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ προσφόρων μέσων, ἰδίᾳ δέ: α') διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς λειτουργίας τοῦ παραχωρουμένου θεάτρου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 10 ἢ ὅταν καταστῇ δυνατόν, καὶ ἄλλων θεάτρων πρὸς διδασκαλίαν ἔργων κυρίως ἐκ τοῦ συνόλου ἑλληνικοῦ δραματολογίου (ἀρχαίου, μεσαιωνικοῦ καὶ νεωτέρου) καθὼς καὶ τῶν ἀρίστων τῆς ξένης θεατρικῆς φιλολογίας, β') διὰ τῆς ὀργανώσεως ἰδιαιτέρων παραστάσεων μὲ ἐλάχιστον τίμημα εἰσόδου χάριν τῶν ἀπορωτέρων λαϊκῶν τάξεων καὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων, γ') διὰ τῆς ὀργανώσεως περιοδειῶν ἀνὰ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἀκμαζούσας παροικίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δ') διὰ τῆς ὀργανώσεως περιόδου μεγάλων φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν διεθνοῦς χαρακτῆρος ἑορτῶν εἰς τὰ σωζόμενα ἀρχαῖα θέατρα μὲ κυρίαν βάσιν τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς δραματουργίας, ε') διὰ τῆς συστηματικῆς προσπαθείας πρὸς ἀρτιωτέραν μόρφωσιν ἠθοποιῶν καὶ τεχνικῶν ἐν γένει τῆς σκηνῆς (σκηνοθετῶν, σκηνογράφων καὶ μηχανικῶν) ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐν τῇ ὑφισταμένῃ «Ἐπαγγελματικῇ Σχολῇ Θεάτρου», ἥτις ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1930 περιέρχεται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ὡς θέλει ὁρίσει ὁ ὀργανισμὸς αὐτοῦ, τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων αὐτῆς διατιθεμένων τοῦ λοιποῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐργασίας ἠθοποιῶν, καθ' ἃ λεπτομερέστερον ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, στ') διὰ τῆς ἀναγέρσεως νέου κτιρίου Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς συγχρόνου θεατρικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Διοίκησις Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀνήκει ὑπὸ δεκαπενταμελοῦς διοικητικοῦ συμβουλίου.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου διορίζονται πρόσωπα ἀνωτέρας μορφώσεως ἔχοντα κοινῶς γνω-

στὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Θεάτρου καὶ δυνάμενα νὰ ἐργάσθῶσιν ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἐκπρόσωποι τῆς Ἑταιρείας τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων, ἐξ ὧν ὁ εἷς ὁ ἑκάστοτε Πρόεδρος αὐτῆς, ὁ δὲ ἕτερος θὰ ὑποδεικνύεται παρὰ τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἑταιρείας, χωρὶς ὅμως ν' ἀποτελῇ μέλος τοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης εἷς τοῦ Σωματείου τῶν Ἑλλήνων Ἠθοποιῶν, ὑποδεικνυόμενος ὑπὸ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ διὰ μίαν τριετίαν. Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σωματείου τῶν Ἠθοποιῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἠθοποιὸς τοῦ Ε. Θεάτρου.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀνὰ τριετίαν δὲ ἀνανεοῦται διὰ κλήρου τὸ ἓν τρίτον τῶν μελῶν αὐτοῦ, δυναμένων καὶ νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

Τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δ. Σ. μετέχουν μετὰ ψήφου καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς πλὴν ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὸν ἔλεγχον αὐτῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον καὶ Γενικὸν Γραμματέα αὐτοῦ ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἀπαρτίᾳ εὑρίσκεται τὸ Συμβούλιον, ὅταν παρίστανται ἔνδεκα ἐκ τῶν μελῶν.

Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ ἐπίτιμα μέλη οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς μὲν κατὰ τριμηνίαν, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις κληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ αὐτεπαγγέλτως, ἢ κατ' αἴτησιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Κ. Ἐπιτρόπου.

Ἔργα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἐκπροσωπεῖται νομίμως εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Εἰς τὸ Δ. Σ. ἀνήκει πᾶσα ὑπόθεσις τοῦ Ἐθν. Θεάτρου, εἰδικώτερον δέ :

α') Ἐφορᾷ ἐπὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, μεριμνῶν ἰδίᾳ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου κτιρίου Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

β') Ἐποπτεύει τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων τοῦ Ε. Θ.

γ') Καθορίζει κατὰ κεφάλαια τὰς δαπάνας τοῦ Ε. Θ. καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν πόρων αὐτοῦ.

δ') Ἀποφασίζει περὶ τῆς ἱδρύσεως παραρτημάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου (Σχολῆς Ἠθοποιῶν, Τμημάτων Θιάσων) χειμερινοῦ καὶ θερινοῦ Θεάτρου κλπ.

ε') Συνάπτει δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν προσόδων καὶ τῆς περιουσίας ἐν γένει τοῦ Ε. Θ. τῆς σχετικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

στ') Ἐλέγχει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν δαπανῶν.

ζ') Προτείνει τὰς τροποποιήσεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ε. Θ.

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ Ε. Θ.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ. Δ. συνιστᾶται ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε. Θ. ἀποτελουμένη:

1) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ε. Θ.

2) Ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ε. Θ. καὶ

3) Ἐκ τριῶν μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ Π. Δ. ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ προσώπων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Σ.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς καὶ ὁ Οἰκ. Σύμβουλος διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ Π. Δ. μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἡ θητεία καὶ τῶν πέντε μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι πενταετὴς δυναμένη ν' ἀνανεωθῇ.

Μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς διορίζονται πρόσωπα ἀνωτέρας αἰσθητικῆς μορφώσεως καὶ ἐγνωσμένης ἐνημερότητος ἐπὶ τῶν θεατρικῶν ζητημάτων.

Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ε. Θ. διορίζεται διακεκριμένος λόγιος, ἔχων καὶ ἐπαρκῆ διοικητικὴν πεῖραν.

Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ε. Θ. διορίζεται φιλότεχνος ἔχων οἰκονομολογικὴν εἰδικότητα.

Οὐδὲν ἐκ τῶν πέντε μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ εἶναι θεατρικὸς συγγραφεὺς ἢ ἠθοποιὸς ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἠθοποιοὶ τοῦ Ε. Θ. τετιμημένοι διὰ τοῦ Ἀριστείου Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν δικαιοῦνται νὰ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐκτ. Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ζητημάτων των ἄνευ ψήφου καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρισθῇ ἐν τῷ Ὀργανισμῷ τοῦ Ε. Θ.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν τριῶν μελῶν τῆς Ἐκτ. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Οἰκ. Συμβούλου, ὡς καὶ ὁ μισθὸς τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἔργα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε. Θ. ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν εἰδικὴν δὲ δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀνήκουσι τὰ ἑξῆς ἔργα.

α') Ἀσκεῖ τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ τεχνικὴν διοίκησιν τοῦ Ε. Θ. πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β') Καταρτίζει τὸν θίασον τοῦ Ε. Θ., προσλαμβάνει τοὺς σκηνοθέτας, ἠθοποιοὺς καὶ ἅπαν τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ε. Θ.

γ') Καθορίζει τοὺς μισθοὺς παντὸς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ε. Θ.

δ') Καταρτίζει τὸ δραματολόγιον τοῦ Ε. Θ.

ε') Συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ε. Θ. ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τιθεμένων ὁρίων τῶν κατὰ τὰ κεφάλαια δαπανῶν καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Δ. Σ. τὸν ἀπολογισμὸν ἑκάστης χρήσεως. Ἀντίγραφον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ὑποβάλλει ὁμοίως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ

ς') Ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν κατὰ δεύτερον βαθμὸν ἐφ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Θεάτρου κατὰ τὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ καθορισθησόμενα.

Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ε. Θ. ἔχων τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου μεριμνᾷ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰσηγεῖται εἰς αὐτὴν ἐπὶ τῶν καλλιτεχνικῶν καὶ διοικητικῶν ζητημάτων, καὶ ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐφ' ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ε. Θ.

Τὰ ἔργα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ καθορισθήσονται εἰδικώτερον ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ε. Θ. ἀσκεῖ ἀμεσώτερον τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ διαχειριστικοῦ καὶ λογιστικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Θεάτρου καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ε. Θ.

Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ε. Θ.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέχει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ λαμβάνει τὸν λόγον, ἄνευ ὅμως δικαιώματος

ψήφου, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν σύγκλησιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ ἐν γένει ἀσκεῖ ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ε. Θ. διὰ τὴν πιστὴν τήρησιν τοῦ νόμου καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

Καθήκοντα Κ. Ἐπιτρόπου ἀσκεῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας Διευθυντὴς τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν.

Περιουσία καὶ πόροι τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κτίριον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου παραχωρεῖται εἰς τὸ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἱδρυόμενον νομικὸν πρόσωπον κατὰ πλήρη κυριότητα, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Πόροι τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἶναι:

1. Οἱ τόκοι τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κατατεθειμένου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ κληροδοτήματος Μαρίνου Κοργιαλένιου.

2. Αἱ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰσιτηρίων τῶν παντὸς εἴδους παραστάσεων αὐτοῦ εἰσπράξεις.

3. Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα ὑπὲρ αὐτοῦ.

4. Πρόσθετον τέλος δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τιμήματος εἰσόδου εἰς παντὸς εἴδους δημόσια θεάματα, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ κατ' ἀποκοπὴν εἰσπραττομένου ποσοῦ τέλους δημοσίων θεαμάτων, ὁριζόμενον μέχρι 2 ο)ο καὶ ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ ὀργανωτοῦ τοῦ δημοσίου θεάματος δικαιώματος εἰσόδου ἢ προκειμένου περὶ κατ' ἀποκοπὴν πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ προσδιοριζομένου διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν ἀρχῶν φόρου.

Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ προσθέτου τούτου τέλους ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων, δι' εἰδικῶν ὅμως διαταγμάτων ἐπιτρέπεται, ὅπως ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ προσθέτου τούτου τέλους ρυθμίζεται ἄλλως.

Διὰ Διαταγμάτων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας καθορισθήσονται εἰδικώτερον τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀπόδοσιν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου τοῦ ἀνωτέρου προσθέτου τέλους.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἄρχεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ καθ' ὡρισμένας περιφερείας αὐτοῦ διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας.

5. Πρόσθετον ποσοστὸν 3 ο)ο ἐπὶ τῶν διενεργουμένων εἰς ἱπποδρόμους στοιχημάτων, ἐπιβαλλόμενον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ κρατικὴ ἐποπτικὴ ἐπιτροπὴ ἀμοιβαίου στοιχήματος (Κ.Ε.Α.Σ.) τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐντὸς ἑπταημέρου ἀφ' ἑκάστης ἡμέρας ἱπποδρομιῶν βεβαίωσιν τοῦ ἀνήκοντος κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ποσοῦ.

Διὰ Διατάγματος τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας κανονισθήσονται τὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐκ τῶν στοιχημάτων ἐσόδου καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως.

Οἰκονομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ παραστάσεις, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἑορταί, διαλέξεις κλπ. τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἢ τέλος δημόσιον ἢ δημοτικὸν οἱουδήποτε εἴδους καὶ ὑφ' οἱονδήποτε ὄνομα.

2. Τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἴδει, μηχανήματα, ὄργανα, σκηνικὰ καὶ πᾶν ἐν γένει ἀντικείμενον πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ, ἐφόσον δὲν παράγεται ἢ δὲν δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἐντὸς τῆς χώρας, κατάλληλαν τοιοῦτον, ἀπαλλάσσονται παντὸς δασμοῦ ἢ τέλους δημοσίου ἢ τοπικοῦ, δημοτικοῦ, λιμενικοῦ κλπ.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ὑποβάλλει πρὸς τοῦτο ἑκάστοτε πίνακα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, καθὼς καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐν γένει, κανονίζονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

2. Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως ἐξελέγχονται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς δημοσίων ὑπαλλήλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

3. Ὁ πρόλογος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ε. Θ. εἶναι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπή.

Ταμεῖον Προνοίας.

Ἄρθρον 14.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου θέλει ἱδρυθῇ Ταμεῖον Προνοίας ὑπὲρ τοῦ μονίμου προσωπικοῦ πάσης κατηγορίας συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ συμβάσεως προσλαμβανομένων. Τὸ ταμεῖον τοῦτο θέλει παρέχει ἰατρικὴν περίθαλψιν ὡς καὶ βοηθήματα εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει ἱδρυθῇ Ταμεῖον Συντάξεων ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ.

3. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῶν ταμείων τούτων, ἀσχέτως πρὸς τὰς εἰσφορὰς τοῦ Ε. Θ. καὶ τοῦ προσωπικοῦ, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Δ. Σ. ἐπιβληθῇ τέλος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τοῦ Ε. Θ. οὐχὶ ἀνώτερον τῆς μιᾶς (1) δραχμῆς, εἰσπραττόμενον καὶ ἀποδιδόμενον κατὰ τὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

4. Ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικὸν τοῦ Ε. Θ. ἤθελεν ὑπαχθῇ εἰς τὴν γενικὴν νομοθεσίαν περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ ἀσθενειῶν, γήρατος καὶ θανάτου, τὸ μὲν ταμεῖον συντάξεων θέλει καταργηθῇ τὸ δὲ ταμεῖον Προνοίας δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφιστάμενον.

5. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ εἰς τὸ ταμεῖον συντάξεων ἀναλογοῦν μέρος τῶν ἐκ τοῦ τέλους ἐσόδων διατίθεται ὑπὲρ ἄλλου σκοποῦ τοῦ Ε. Θ. προσδιοριζομένου διὰ Διατάγματος. προτάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ὀργανισμὸς τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 15.

Τὰ τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν προσόντων καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ καὶ ἐν γένει τὰ ἀφορῶντα τὴν λειτουργίαν τοῦ Ε. Θ. ἐντὸς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ε. Θ. ἐκδιδομένου διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Πᾶσα τοῦ λοιποῦ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ γίνεται διὰ Π. Δ. μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 16.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς διορισθήσονται διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-

ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.
Γ. Παπανδρέου

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Η. Βουρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

---

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 512 «περὶ καταστροφῆς τῶν ἀρουραίων καὶ ἀκρίδων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων».

Νόμος 4617

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 512 καθοριζόμενον ἀνώτατον ὅριον τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν ὑποχρεωτικῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἀναβιβάζεται εἰς δέκα ἡμέρας.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις:

Οἱ κάτοχοι ὑποζυγίων ζώων ὑποχρεοῦνται εἰς παροχὴν ὑπηρεσίας τούτων πρὸς μεταφορὰν ἀκριδοκτόνων ὑλικῶν, εἴτε ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος εἴτε καὶ ἔξω αὐτῆς εἰς τὰς ὁμόρους τοιαύτας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λογίζεται διπλῆ ἡ ἡμερησία ἐργασία τοῦ μετὰ τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ ἐργασθέντος ὑποχρέου.

3. Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἡμερησία ἐργασία λογίζεται ὀκτάωρος.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 512, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως νόμων τινῶν τῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας», ὁριζόμενον ἐπιμίσθιον τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη γραμματέως Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναβιβάζεται εἰς δραχμὰς πεντακοσίας, ἡ δὲ μηνιαία ἀμοιβὴ τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον προσληφθησομένου ἐκτάκτου ὑπαλλήλου ὡς γραμματέως Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων. Ἡ πρόσληψις τοῦ τοιούτου ἐκτάκτου ὑπαλλήλου γίνεται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον ἡ καθοριοθεῖσα μηνιαία ἀμοιβὴ αὐτοῦ ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμάς, ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριζόμενον ἐπιμίσθιον γραμματέως Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς καταργεῖται. Τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς μὲν κοινότητας ἀριθμούσας ἄνω τῶν 1500 κατοίκων ὑποχρεωτικῶς ὁ γραμματεὺς τῆς κοινότητος, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἢ αὐτὸς ἢ εἷς δημοδιδάσκαλος ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου. Εἰς τούτους ἢ τινας μόνον ἐκ τούτων δύναται κατὰ τὴν κρίσιν του ὁ οἰκεῖος Νομάρχης νὰ ὁρίσῃ ἀμοιβὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 500 δραχ. μηνιαίως, ἀναλόγως τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐπιδεικνυομένης δραστηριότητος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ φράσις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 512 «ἐχόντων δὲ ἕκτασιν τοὐλάχιστον πεντακοσίων συνεχομένων στρεμμάτων» τροποποιεῖται οὕτω: «ἐχόντων δὲ ἕκτασιν τοὐλάχιστον πεντακοσίων μὴ συνεχομένων ἢ τριακοσίων συνεχομένων στρεμμάτων».

Ἄρθρον 4.

Τὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα, οἱ Δασικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, τὰ ὄργανα τῆς Κρατικῆς Ἀγροφυλακῆς καὶ οἱ κοινοτικοὶ ἀγροφύλακες ὑποχρεοῦνται εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς καθηκόντων ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν σχέσει μὲ τὸ ἔργον τῆς καταπολεμήσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 512 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3862, μεταβάλλεται ὡς ἀκολούθως:

«Δημόσιοι ὑπάλληλοι, Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ γραμματεῖς Δημαρχιῶν καὶ Κοινοτήτων, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀρνούμενοι, ἀμελοῦντες, ἢ ἀναβάλλοντες τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τῶν προηγουμένων διατάξεων ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ὑποχρεώσεων, τιμωροῦνται ἐπὶ καταγγελίᾳ οἱουδήποτε ἰδιώτου ἢ ὑπαλλήλου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου διὰ φυλακίσεως τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνός, ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν διακοσίων μέχρι πέντε χιλιάδων, ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ παράβασις ἔσχε σοβαρῶς ἐπιζήμια ἀποτελέσματα.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς τιμωροῦνται πειθαρχικῶς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι διὰ προστίμου ἐπιβαλλομένου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ὑπὸ μὲν τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ, ὑπὸ δὲ τοῦ Νομάρχου μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρὰ τοῦ τιμωρηθέντος, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης, προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν δραχμάς, κάτω τοῦ ὁποίου τυποῦ ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου εἶναι ἀνέκκλητος.

Ὡσαύτως οἱ Δήμαρχοι, οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων, οἱ Γραμματεῖς Δημαρχιῶν καὶ Κοινοτήτων, οἱ Κοινοτικοὶ ἀγροφύλακες καὶ τὰ μέλη τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου δραχμῶν διακοσίων μέχρι δύο χιλιάδων, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἀνεκκλήτως, ἐπιτρεπομένης μόνον ἀναψηλαφήσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐν προφανεῖ πλάνῃ.

Ἄρθρον 6.

Πᾶς ἰδιοκτήτης ἢ ναυτὸς ἀγροκτήματος ἢ λειβαδίου ὑποχρεοῦται ὅπως ἀμελητὶ γνωρίσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ τὴν πλησιεστέραν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν ἢ τὰ ὄργανα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν τυχὸν ἐμφάνισιν ἢ ἐκκόλαψιν ἀκρίδων ἐντὸς τοῦ ἀγροκτήματος ἢ λειβαδίου του.

Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχει καὶ πᾶς ἰδιώτης, ὅστις ὀφείλει εἴς τινα τῶν ὡς ἄνω Ἀρχῶν νὰ γνωστοποιήσῃ ἐμφάνισιν ἢ ἐκκόλαψιν ἀκρίδων ὑποπεσούσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν του, ἀδιαφόρως τοῦ ἂν αὕτη συντελῆται εἰς ἀλλότριον κτῆμα ἢ δημοσίαν ἢ κοινοτικὴν ἔκτασιν.

Οἱ παραβάται τιμωροῦνται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου διὰ προστίμου ἀπὸ ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως μιᾶς μέχρι πέντε ἡμερῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 7.

Εἰς ἃς Κοινότητας ὑπάρχουν Κέντρα παρασκευαστηρίων ἀκριδοκτόνων ὑλικῶν αἱ κάτοικοι τούτων ὑποχρεοῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ νόμου 512, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν παρασκευὴν τούτων, ἀδιαφόρως τῆς κοινοτικῆς περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ταῦτα.

"Αρθρον 8.

Τὸ ἀδίκημα τῆς ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας παροχῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 512, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, προσωπικῆς ἐργασίας, ὡς καὶ αἱ παραβάσεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 6 τοῦ παρόντος νόμου διώκονται καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων. ἐφαρμοζομένων ἁπασῶν τῶν περὶ τούτων διατάξεων καὶ ἂν ἔτι ὁ παραβάτης δὲν κατελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ.

"Αρθρον 9.

Ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ δύνανται αἱ Κεντρικαὶ Ἐπιτροπαὶ νὰ προσέρχωνται εἰς προμήθειαν ἀκριδοκτόνων ὑλικῶν μέχρι ποσοῦ τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἄνευ δημοπρασίας. Τὸ κατεπείγον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διαπιστοῦται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς δι' εἰδικῆς αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 4)5 τῶν μελῶν της.

"Αρθρον 10.

Ἐγκρίνονται πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ ἔτος 1929 γενόμεναι παρὰ τῶν Κεντρικῶν Ἐπιτροπῶν ἄνευ δημοπρασίας ἐνοικιάσεις ἀποθηκῶν πρὸς ἐναποθήκευσιν ἢ παρασκευὴν ἀκριδοκτόνων ὑλικῶν. Ἐφεξῆς μόνον ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ δύναται νὰ γίνῃ τοιαύτη μίσθωσις ἄνευ δημοπρασίας καὶ ἐφ'ὅσον τὸ μηνιαῖον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑξακοσίας.

"Αρθρον 11.

Διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ παρακολούθησιν τῶν δαπανῶν τῶν κεντρικῶν ἐπιτροπῶν ἀποσπᾶται παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἷς λογιστὴς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων λογιστῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἁρμοδιότητος Φυτοπαθολογίας, κεκτημένος πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, μὲ σχετικὴν εἰδίκευσιν εἰς ὃν χορηγεῖται καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ 1)3 τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Γ. Σίδερης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(3)

Περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων.

Νόμος 4624

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

"Αρθρον 1.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων ὑφιστάμενος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ὁρίζεται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1930—1931, διὰ μὲν τὰς περιφερείας εἰς ἃς ὁ φόρος οὗτος διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως εἰς πέντε καὶ εἴκοσι πέντε (25 ο/ο) τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐκθλιβομένου ἐλαίου, διὰ δὲ τὰς περιφερείας, εἰς ἃς ὁ φόρος τῶν ἐλαιωδῶν προϊόντων εἰσπράττεται ἐν τοῖς τελωνείοις ἀπὸ τῆς 11 Μαρτίου 1930, ἐπὶ τῆς μέσης ἀγορανομικῆς τιμῆς τοῦ μὲν ἐλαίου ἐνενήκα (9 ο)ο), τοῦ μουργελαίου εἰς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πέντε (8.25 ο)ο) τοῖς ἑκατὸν καὶ τοῦ ἐλαοσάπωνος κατ' ὀκᾶν εἰς τρία καὶ ἑβδομήκοντα πέντε (3.75 ο)ο) τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς μέσης ἀγορανομικῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου, τῶν δὲ ἐλαιῶν ἐν γένει εἰς ἓν καὶ ἥμισυ (1 ½ ο)ο) τοῖς ἑκατόν, ἐπὶ τῆς μέσης τιμῆς τοῦ ἐλαίου.

2. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ὁ φόρος τοῦ ἐλαίου τῶν περιφερειῶν Λέσβου καὶ Κερκύρας μειωθῇ μέχρις ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν, τοῦ δὲ μουργελαίου μέχρις ἑπτὰ τοῖς ἑκατόν.

3. Τὰ φορολογικὰ ποσοστὰ τῶν προσθέτων φόρων τῶν ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου, οἵτινες ἔχουσιν ἐκχωρηθῇ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ ἄλλο πιστωτικὸν ἵδρυμα πρὸς ἀσφάλειαν ἢ ἐξυπηρέτησιν συναφομολογηθέντων δανείων, παύουσιν ἐξακολουθήσει ὑπολογίζεσθαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου τοῦ ἰσχύοντος πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος μειώσεως.

4. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἀποφάσεώς του ἐφ' ὅσον κρίνῃ σκόπιμον νὰ αὐξάνῃ καθ' ἑκαστον μῆνα τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ποσοστὸν τοῦ ἐν τοῖς τελωνείοις εἰσπραττομένου κυρίου δημοσίου φόρου τῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν μέχρι 50 τοῖς ἑκατόν, μειώνων δὲ τὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του ἀναλόγως καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς αὐξήσεως ταύτης τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ὁμοίων προϊόντων.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αὐξομείωσις τοῦ ποσοστοῦ τοῦ κυρίου δημοσίου φόρου οὐδεμίαν αὐξομειώσιν συμπάγεται τῶν συμπαρομαρτούντων προσθέτων φόρων, οἵτινες θὰ εἰσπράττωνται ὡς καὶ πρὸ τῆς τοιαύτης αὐξομειώσεως.

6. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν κλπ. καθορισμὸς τῆς μέσης ἀγορανομικῆς τιμῆς τῶν ἐλαιωδῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἐφεξῆς κατὰ μῆνα, τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἑπομένου μηνὸς συντασσομένης καὶ δημοσιευομένης κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ προηγουμένου τῆς φορολογίας μηνός.

"Αρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος εἰσπραττόμενος εἰς χρῆμα ἐπὶ τοῦ ἐκθλιβομένου ἐλαίου φόρος πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, δύναται νὰ κατακλιθῇ εἰς εἶδος κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν τοῦ φορολογουμένου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τοῦ ἐλαιοτριβείου ὑποχρεοῦται ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ

αὐτοῦ Κώδικος νὰ δέχηται καὶ ἀποταμιεύῃ ἐν ἰδίοις δοχείοις χωρητικότητος 500 ὀκάδων τοὐλάχιστον τὸν ὑπὸ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατῶν εἰσπραττόμενον εἰς εἶδος φόρον καὶ παραδίδῃ τοῦτον εἰς τὸν ἀναδειχθησόμενον ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ Δημόσιον, βάσει τῆς πρὸς αὐτὸν ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἐν ἐλλείψει προσωρινοῦ ἐπιστάτου ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τοῦ ἐλαιοτριβείου ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατήσῃ τὸν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα φόρον καὶ ν' ἀποδώσῃ τοῦτον εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα. Περὶ τούτου ὀφείλει συνάμα νὰ τηρῇ βιβλίον ἐν ᾧ νὰ ἀναγράφῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκθλίβοντος, τὸ ποσὸν τοῦ ἐκθλιβέντος ἐλαίου καὶ τὸν εἰσπραχθέντα φόρον.

Ὁ παραβαίνων τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς ἐλαιοτριβείου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις 6 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ διαφυγόντος φόρου.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀναδείξεως ἐνοικιαστοῦ ὁ εἰς εἶδος εἰσπραχθεὶς φόρος ἐκποιεῖται διὰ δημοπρασίας ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὁριζομένων, ἐλαῖαι μεταφερόμεναι ὑπὸ παραγωγῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλογῆς τῶν ἐλαιῶν ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς εἰς ἕτερον γειτνιάζοντα δῆμον ἢ περιφέρειαν, ἀλλ' εἰς λίαν ἐγγὺς κειμένου ἐλαιοτριβείου πρὸς ἐκθλιψιν ὑπόκεινται εἰς τὸν εἰς εἶδος φόρον ἐπὶ τοῦ παραχθησομένου ἐξ αὐτῶν ἐλαίου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς δικαιουμένου νὰ παρακαλουθήσῃ τὴν μεταφορὰν καὶ νὰ εἰσπράξῃ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ παραχθησομένου ἐλαίου.

3. Ἐλαῖαι μεταφερόμεναι ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου, δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύωνται δι' ἀδείας μεταφορᾶς ἐλαιῶν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενον τύπον ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς χρῆμα φόρου. Τὴν ἄδειαν μεταφορᾶς ὑποχρεοῦται ὁ μεταφέρων τὰς ἐλαίας νὰ προσαγάγῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ τῶν ἐλαιῶν πρὸς θεώρησιν, βάσει δὲ τῆς ἀδείας ταύτης δεόντως τεθεωρημένης δικαιοῦται νὰ ἐπανεξαγάγῃ ταύτας ἄνευ τῆς ἐκ νέου καταβολῆς φόρου.

4. Ὁ ἄνευ τοιαύτης ἀδείας μεταφέρων ἐλαίας ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς ὑπόκειται εἰς τριπλάσιον φόρον ἐὰν συνταχθῇ κατ' αὐτοῦ πρωτόκολλον λαθραίας μεταφορᾶς ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς τῶν ἐλαιῶν ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἐπιδίδεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς μεταφορᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ τόσον τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου, ὅσον καὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κώδικος».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀνακοπαὶ ἐκδικάζονται ἀνενκλήτως ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἁρμοδίας Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐξεδόθη τὸ διπλότυπον, ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἀμοιβαῖς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, μετέχοντος ὡς τρίτου μέλους ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκον. Ἐφορίας ἐλαιοπαραγωγικῶν συνεταιρισμῶν ἢ ὀργανώσεων ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τούτων ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἑνὸς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐλαιοπαραγωγῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τῆς Οἰκον. Ἐφορίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνακοπῶν τούτων ἀσκεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου μέχρι τοῦδε ἀσκούμενα δικαιώματα, ἐφαρμόζουσα ὡς πρὸς τὰς ποινὰς καὶ τὰς συνεπείας τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον γνωστοποιοῦντες τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὑποχρεούμενον νὰ τηρῇ ἰδίαν πρὸς τοῦτο βιβλίον, ἄλλως θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἕδρας τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς ὃν γίνονται αἱ κοινοποιήσεις. Ἡ διαδικασία γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου».

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 καὶ 30 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ πρόστιμα δεκαπλασιάζονται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1930 - 1931.

2. Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν καὶ τὰ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν. Ὡσαύτως θέλουσι κανονισθῇ αἱ συνέπειαι τῆς παραλείψεως ἢ παραβάσεως τῶν ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν ὁρισθησομένων διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν ἐν γένει βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου προσώπων ἢ Ἀρχῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προηγουμένων ἄρθρων».

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 καὶ ἑπόμενα τοῦ αὐτοῦ Κώδικος βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος ἐν τοῖς τελωνείοις φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων ἐπεκτείνεται ἀπὸ τῆς τρεχούσης φορολογικῆς περιόδου 1929—1930 ἐπὶ τῶν αὐτῶν προϊόντων, ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου καὶ τοῦ χωρίου Καστάνια τοῦ δήμου Μελιτίνης τῆς Λακεδαίμονος εἰς ἀντικατάστασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 3421 τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1927 ἐπιβληθείσης φορολογίας ἥτις καταργεῖται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929.

2. Ἔλαιον, ἐλαῖαι καὶ ἐλαιώδη ἐν γένει προϊόντα παραγωγῆς 1929—1930 ἐξαχθέντα ἢ μεταφερθέντα ἐκτὸς τοῦ διαμερίσματος τούτου ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929 καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον βάσει τῆς διὰ τὰ προϊόντα ταῦτα ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθείσης φορολογικῆς διατιμήσεως.

3. Τῶν κατεχομένων ἀποθεμάτων ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ἐπὶ ἑστιάσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους ὡς καὶ τῶν παραχθέντων ἐξ αὐτῶν πυρηνελαίων καὶ σαπώνων ἐνεργεῖται ἐν ἀρχῇ τῆς τρεχούσης φορολογικῆς περιόδου κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπαλήθευσις ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰς χεῖρας τῶν διαφόρων κατόχων ὑπάρχοντος ποσοῦ τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 τοῦ νόμου 3421 καὶ 1 τοῦ νόμου 3886 φόρον εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα.

4. Μετὰ τὸ πέρας τῆς, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐξακριβώσεως καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παρέχεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου

εἰς τοὺς κατόχους φορολογηθέντων τοιούτων προϊόντων ἔγγραγραφος ἄδεια κατοχῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας, παραδιδομένης εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχήν, ἀπαλλάσσονται τὰ προϊόντα ταῦτα τῆς ἐκ νέου κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογίας.

5. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσεται ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου πρὸς διάκρισιν τῶν κατὰ τὴν 1 παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογουμένων προϊόντων, ἀπὸ τῶν προϊόντων τῶν ἐμόρων ἐπαρχιῶν, κατὰ τὴν διὰ τῆς Λακωνικῆς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν αὐτῶν.

6. Ἐξουσιοδοτεῖται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἵνα διὰ Διατάγματος ἐκδοθησαμένου τῇ προτάσει αὐτοῦ, ρυθμίσῃ ἐν γένει τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τοῦ ὀφειλομένου εἰσέτι ἐνοικίου τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1929 — 30 ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, διὰ τὰς πραγματικὰς ζημίας, ἃς τυχὸν ὑπέστησαν οὗτοι, εἴτε ἐξ ἀδυναμίας ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων των, εἴτε καὶ ἐκ τῆς μεγάλης ὑποτιμήσεως τοῦ ἐλαίου.

Ἡ τοιαύτη ὅμως μείωσις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν ἕκτον (1/6) τοῦ ὅλου ἐνοικίου.

7. Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἕκπτωτος ἐνοικιαστὴς φόρου ἐλαίου τῆς φορολογικῆς περιόδου 1927—28 τῆς εἰς βάρος του καταλογισθείσης διαφορᾶς ἐνοικίου, ἐὰν ἔχει ἐξακριβωθῇ πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ παρόντος δι' ἐκθέσεως Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅτι κακῶς ἐγένετο ὁ καταλογισμός του, διότι οὗτος εἶχε πλειοδοτήσει οὐχὶ κεχωρισμένως κατὰ Δῆμον ἀλλ' ἑνωτικῶς.

Ἄρθρον 7.

1. Καταργεῖται ἀπὸ τῆς καταθέσεως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ παρόντος ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3365 τῆς 11 Μαρτίου 1927 «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Αὐγούστου 1925 (Κώδικος ἄρθρον 33 παρ. 4)», ἐπιτρεπομένου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει δίκαιον, ἵνα δι' ἀποφάσεώς του ἐπιστρέψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν τυχὸν εἰσπραχθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς καταργουμένης διατάξεως ἔγγειον δημόσιον φόρον καὶ παρομαρτούντας προσθέτους ἐπὶ μεταφερθέντος ἢ ἐξαχθέντος πυρηνελαίου, παραχθέντος δὲ ἐξ ἐλαιοπυρήνων εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὡσαύτως καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ κατὰ τοὺς νόμους ΥΞΒ' τῆς 28 Αὐγούστου 1873 καὶ ΧΝΣΤ' τῆς 8 Ἰουλίου 1877, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλαιοπυρήνων ἐξαγωγικὸν τέλος εἰς μεταλλικόν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἔγγειος δημόσιος φόρος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων ἐλαιοπυρήνων τῶν μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων ἐκ τῶν φορολογικῶν διαμερισμάτων τοῦ Κράτους, ἐν οἷς τὰ ἐλαιώδη προϊόντα φορολογοῦνται ἐν τοῖς τελωνείοις, διὰ δὲ τὸ φορολογικὸν διαμέρισμα τῶν 12 τέως δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου καὶ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων ἐκτὸς τοῦ διαμερίσματος τούτου.

2. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα περὶ φορολογίας τοῦ πυρηνελαίου τῶν αὐτῶν διαμερισμάτων.

3. Ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται κατ' ἀκᾶν εἰς τρία τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ πυρηνελαίου.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀπαγορεύηται δι' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον ἢ καὶ ἀπεριορίστως ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴ ἐλαιοπυρήνων εἴς τινας ἢ καὶ ἁπάσας τὰς περιφερείας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2116 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ὁ ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου ἐξάγων ἢ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς ἔλαιον, ἐλαίας καὶ ἐλαιώδη ἐν γένει προϊόντα ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔγγειον δημόσιον φόρον ἄνευ πληρωμῆς τοῦ φόρου τούτου τιμωρεῖται ἐπὶ τῇ μηνύσει τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου τῆς περιφερείας ὑπόθεν μετεφέρθησαν μὲ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ φόρου, καταβαλλομένου καὶ τούτου».

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3365 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐν τοῖς τελωνείοις καταβαλλομένου ἐγγείου δημοσίου φόρου καὶ παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου ἢ τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγήν των, ὡς καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μεταφοράν των, τὰ ἐλαιώδη προϊόντα, ἤτοι ἔλαιον, πυρηνέλαιον καὶ σάπων ἐξ ἐλαίου ἢ πυρηνελαίου, τὰ παραγόμενα ἐξ ἐλαιοκάρπου, ἐλαίου ἐλαιῶν, πυρηνελαίου καὶ ἐλαιοπυρήνων μεταφερομένων ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος τῆς ἡμεδαπῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξ ὧν παρήχθησαν εἴδη ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς των φορολογίαν, εἴτε ἐν τοῖς τελωνείοις εἴτε ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἐμμέσως διὰ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

«Διὰ Διαταγμάτων ἐκδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθήσονται τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀναλογοῦσα ποσότης τῶν παραχθησομένων προϊόντων ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεταφερομένων ἐγχωρίων εἰδῶν, ὅροι, διατυπώσεις, ὑποχρεώσεις καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου».

2. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 παράγρ. 1 ἐδ. β' καὶ παράγρ. 2 τοῦ νόμου 1238, 10 τοῦ νόμου 2116 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἐλαιωδῶν καὶ τῆς σταφίδος διατάξεων».

3. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων διαταγμάτων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀντικαθιστωμένης διατάξεως καὶ τῶν καταργουμένων τοιούτων ἐκδεδαμένα ἐκτελεστικὰ Διατάγματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν Νῆσον Εὔβοιαν ἢ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομὸν Εὐβοίας τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων τὸ ἰσχύον ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ Κράτους, ἐν αἷς ὁ φόρος αὐτῶν εἰσπράττεται ἐν τοῖς Τελωνείοις, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ὑφισταμένης φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῆς φορολογίας τῶν ἐλαιῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐλαίου κλπ. ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν ἐπιστατῶν ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα, ἡ δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς 2 § τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ εἰδικοῦ ἐπόπτου μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε.

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος τῆς 18 Νοεμβρίου 1929 «περὶ κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων» μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς σειρᾶς καὶ ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων καὶ τῶν λέξεων ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 14.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί
Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης — Δ. Δίγκας
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς — Β. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς,
Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.
Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

---

(4)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου.

Νόμος 4625

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1320 τοῦ 1918 «περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου» προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς:

«3. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται ἡ ἐπὶ τοῦ οἴνου φορολογία νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις πληθυσμοῦ κατωτέρου τοῦ ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένου ἀλλ' οὐχὶ κατωτέρου τῶν 3000 κατοίκων, εἰς ἃς ἐδρεύουσιν Οἰκον. Ἐφορίαι».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1320 τοῦ 1918 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἡ ἀξία προσδιορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, λαμβανομένην τῇ συμμετοχῇ καὶ δύο ἀμπελοκτημόνων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀμπελοκτημόνων, ἐφ' ὅσον τοιοῦτος λειτουργεῖ.

Τὸ Συμβούλιον, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, δύναται νὰ ὁρίσῃ διάφορον ἀξίαν κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν ἢ σταθμικὸν λίτρον οἴνου, κατὰ κατηγορίας περιφερειῶν, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι τὰς τέσσαρας (4) καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

Δύναται νὰ ὁρισθῇ ἰδιαιτέρα ἀξία διὰ τοὺς γλυκεῖς οἴνους καὶ ἰδιαιτέρα διὰ τὸν οἶνον τὸν παραγόμενον ἐκ χλωρᾶς σταφίδος προερχομένης ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου. Ὁ χρόνος καθ' ὃν γίνεται ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας καὶ ἡ ἀναθεώρησις τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1320 τοῦ 1918 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 § 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κλίμαξ τῆς ἀξίας τοῦ ἐν φιάλαις οἴνου ἐπιτρέπεται νὰ ὁρίζηται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος, ὡς βάσις δὲ πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ἡ τιμὴ τῆς χονδρικῆς πωλήσεως ὑπὸ τοῦ πωματίζοντος τὰς φιάλας, ἐξευρισκομένη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ἀντιτίμου χονδρικῆς πωλήσεως τῆς φιάλης, τῆς ἀξίας τῆς ὑάλου, ἀποδεικνυομένης ἐκ τῶν τιμολογίων ἀγορᾶς τῶν κενῶν φιαλῶν, καὶ ἐκπιπτομένων ἐκ τοῦ ὑπολοίπου, τῶν ἐξόδων ἐμφιαλώσεως καὶ συσκευασίας, καθοριζομένων ἄχρι 12ο/ο ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τούτου τῆς ἀξίας».

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 1320 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος.

«Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ καθορισθῇ διάφορος ἔκτασις τῆς φορολογικῆς ζώνης δι' ἑκάστην πόλιν, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ὡς καὶ διάφορος τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ ἀποταμιευομένου γλεύκους ἢ οἴνου εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 100.000 κατοίκων».

Συνοικισμοὶ ἢ χωρία κείμενα ἐντὸς τῆς καθορισθείσης φορολογικῆς ζώνης πόλεώς τινος καὶ ἀποτελοῦντα ἰδίαν κοινότητα δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ οἴνου.»

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Ἐνοικιαστὴς φόρου καταναλώσεως οἴνου πιέζων ἢ ἐξαπατῶν τοὺς φορολογουμένους ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ οἴνου ἢ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου, καὶ ἐν γένει ἐνεργῶν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τῆς ἐνοικιάσεως βάσει ἐκθέσεως Οἰκον. Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἄλλου Οἰκον. ὑπαλλήλου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δυναμένου νὰ προβῇ εἰς ἀναπλειστηριασμὸν τοῦ φόρου εἰς βάρος τοῦ ἐκπεσόντος ἐνοικιαστοῦ καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς ἐγγυήσεώς του μέχρι ἱκανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὑποχρεώσεων του ὁ ἐνοικιαστὴς τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου, κατ' ἔγκλησιν τοῦ διαπιστώσαντος αὐτὴν Οἰκον. ὑπαλλήλου, διὰ χρηματικῆς ποινῆς χιλίων ἄχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ δέκα χιλιάδων ἄχρι πεντήκοντα χιλιάδων».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1320 προστίθεται τὸ κατωτέρω ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον 5 ἔχον ὡς ἑξῆς:

«5. Κατὰ τὴν ἐκ περιφερείας τινὸς μεταφορὰν τοῦ οἴνου εἰς ἑτέραν περιφέρειαν δι' ἣν ὡρίσθη μείζων ἀξία κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν οἴνου, καταβάλλεται ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ φόρου καταναλώσεως, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει ἡ ἐπὶ ἔλασσον διαφορὰ τοῦ φόρου δὲν ἐπιστρέφεται.»

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «δὲν ὑποβάλλεται ἐκ νέου εἰς αὐτὸν» προστίθεται ἡ φράσις «ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου τούτου».

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1320 αἱ λέξεις «μέχρι δραχμῶν τριῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μέχρι δραχμῶν τριάκοντα».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου αἱ λέξεις «ὁρίζονται εἰς λεπτὰ τριάκοντα» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὁρίζονται μέχρι δραχμῶν τριῶν».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 1320 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 10.

Πρωτόκολλα καταμετρήσεως.

1. Κατὰ τῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἢ εἶδος τοῦ οἴνου καὶ τὴν κυριότητα αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἐγχειρίσεως τοῦ πρωτοκόλλου, κοινοποιουμένη εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον, ἄλλως τὸ πρωτόκολλον καταμετρήσεως καθίσταται ὁριστικὸν καὶ ἀπρόσβλητον. Ἡ εἰκοσαήμερος προθεσμία δὲν παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

2. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς τριμελοῦς ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Οἰκον. Ἐφορίας.

Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσεται

α΄) ἡ σύνθεσις καὶ ἀρμοδιότης τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

β΄) τὰ τῆς σχετικῆς διαδικασίας κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων,

γ΄) τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἑκάστην ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη βαρύνει τὸν ἐν τῇ δίκῃ ἡττώμενον, συμβεβαιοῦται δὲ καὶ συνεισπράττεται μετὰ τοῦ φόρου ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἡττηθῇ ὁ φορολογούμενος, μετὰ τοῦ ἐνοικίου δὲ ἐὰν ἡττηθῇ ὁ ἐνοικιαστής, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ

δ΄) τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιβαλλόμενα πρόσθετα τέλη ἐν περιπτώσει ἀπορίψεως τῶν ἐνστάσεων.

3. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν φορολογούμενον καὶ ἐφ' ὅσον τὸ δι' αὐτῶν ἐπιβληθὲν πρόσθετον τέλος διὰ τὸν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωθέντα οἶνον ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμάς, προσφυγὴ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκτελεῖ ὁ τμηματάρχης τῶν Μονοπωλίων καὶ Φόρων καταναλώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.»

Ἄρθρον 8.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 1320 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως, ἢ γενομένης ἐνστάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ γενομένης προσφυγῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Οἰκον. Ἔφορος συντάσσει καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν ταμίαν τοὺς χρηματικοὺς καταλόγους τοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τοῦ ἐπιβληθέντος προσθέτου τέλους, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁριστικότητος τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐδάφια 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1320 ἀντικαθίστανται ὡς κατωτέρω.

«Ἄρθρον 26.

Τελικαὶ διατάξεις.

1. Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγραφα καὶ τὰ τῆς σχετικῆς διαδικασίας πρωτότυπα, ἀπόγραφα, ἀντίγραφα, δηλώσεις, ὅσαι αἱ μεταφορᾶς, ἀποταμιεύσεως καὶ κατοχῆς οἴνου ἢ γλεύκους κλπ. γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Εἰς ἃς πόλεις ἐδρεύουσι πλείονες τῆς μιᾶς Οἰκον. Ἐφορίαι δύνανται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀνατίθηται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου εἰς μίαν Οἰκον. Ἐφορίαν ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν.

3. Οἱ ἐργοστασιάρχαι οἰνοπνεύματος ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι δωρεὰν δωμάτιον διὰ γραφεῖον τοῦ τεταγμένου διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐργοστασίου ὑπαλλήλου.

4. Εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτετραμμένους τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον δηλώσεων καὶ τὴν ἔκδοσιν, θεώρησιν ἢ ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον ἐκδιδομένων ἀδειῶν δημοσίας ἐκτὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχάς, δύναται νὰ χορηγῆται κατ' ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσι πᾶσαι αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου, οὕτως ὥστε νὰ ἀποτελέσωσιν ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου, μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων ἢ ἐδαφίων καὶ προσαρμοζομένης τυπικῶς τῆς διατυπώσεως καὶ τῶν παραπομπῶν.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται ὡς καὶ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 9 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ ἀποταμιευομένου οἴνου ἢ γλεύκους», ἡ δὲ ἔναρξις τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος

Προσωρινὴ διάταξις.

Ἄρθρον 12.

Ἐνοικιασταὶ φόρου ἐπὶ ἀποταμιευθέντος ἢ διὰ ξηρᾶς μεταφερομένου οἴνου τῶν ἐσοδείων 1921 - 22 καὶ 1926 - 27 ἀποδεδειγμένως ζημιωθέντες βάσει ὑφισταμένης ὁμολογίας τῶν ἁρμοδίων Οἰκ. Ἀρχῶν καὶ πιστοποιήσεως Οἰκ. Ἐπιθεωρητοῦ περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας εἴτε λόγῳ πολιτικῆς ἀνωμαλίας εἴτε ἐκ κακῆς ἑρμηνείας τοῦ σχετικοῦ νόμου καὶ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου ἐκ μέρους τῶν ἐνεργησασῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν ἐπιτρέπεται ν' ἀποζημιωθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς βεβαιωθείσης ζημίας, μὴ ὑπερβαινούσης πάντως τὸ συμφωνηθὲν ἐνοίκιον.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑφυπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν παραγομένων κουκουλίων ἐγγείου φόρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 3408 τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1927 «περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3602 τῆς 5 Ἰουλίου 1928 «περὶ *τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων* «περὶ *φορολογίας γεωργικῶν τινῶν προϊόντων κτλ.*», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Συγκέντρωσις στοιχείων περὶ τῆς παραγωγῆς τῶν κουκουλίων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους πᾶς παραγωγὸς κουκουλίων (σηροτρόφος) ὑποχρεοῦται δι' ἐγγράφου ἢ προφορικῆς δηλώσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητός του ἢ Δήμαρχον, νὰ δηλώσῃ τὸ ποσὸν τοῦ μεταξοσπόρου εἰς κυτία, ὅπερ ἔχει προμηθευθῇ πρὸς ἐκτροφήν, ὡς καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τοῦ παρ' οὗ ἠγόρασε τὸν μεταξόσπορον πωλητοῦ. Ἐὰν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτροφῆς ἐδρεύει Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ἡ δήλωσις ἀπευθύνεται πρὸς αὐτόν.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἢ Δήμαρχος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοιούτων δηλώσεων καὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πληροφοριῶν, συντάσσει ὀνομαστικὸν πίνακα τῶν παραγωγῶν τῆς περιφερείας του κατὰ χωρίον, σημείων καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐλλειπῶς τυχὸν δηλωσάντων, εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων, ἐν τέλει δὲ τῶν δηλωσάντων ἐγγράφει ἐν τῷ πίνακι καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν τυχὸν μὴ δηλωσάντων, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ παρ' ἑκάστου χρησιμοποιηθησομένου μεταξοσπόρου εἰς κυτία.

3. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Μαΐου ἑκάστου ἔτους ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἢ ὁ Δήμαρχος κλείει διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνταχθέντα ὀνομαστικὸν πίνακα καὶ ἀποστέλλει τοῦτον δι' ἐγγράφου του ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὀφείλοντα ἐπίσης ἐγκαίρως νὰ μεριμνήσῃ περὶ ταχείας συγκεντρώσεως τῶν τοιούτων ὀνομαστικῶν πινάκων παρὰ πάντων τῶν Προέδρων Κοινοτήτων ἢ Δημάρχων τῆς περιφερείας του.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐκ παραλλήλου ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται νὰ ζητῇ οἱανδήποτε πληροφορίαν παρὰ Δημοσίων, Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, Ὀργανώσεων καὶ Συνεταιρισμῶν, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Σηροτροφικῆς Ὑπηρεσίας τῆς περιφερείας του, καὶ ἐν γένει παντὸς προσώπου, ὡς καὶ νὰ προβαίνῃ ἐφόσον παρίσταται ἀνάγκη, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἑτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν παραγωγῶν (σηροτρόφων) κουκουλίων καὶ τῶν πρὸς προσδιορισμὸν τῆς πιθανῆς παραγωγῆς ἑκάστου τούτων στοιχείων, ὡς καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν δηλώσεων καὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στοιχείων τῶν Κοινοτικῶν ἢ Δημοτικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τοῦ ὑποχρέου εἰς τὸν φόρον παραγωγοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων παραγωγῶν σπόρου καὶ ἐμπόρων.

2. Ὡσαύτως, εἰς τὴν κατάλληλον κατὰ τόπους ἐποχήν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συγκομιδῆς (τρυγητοῦ) τῶν κουκουλίων, ὁ Οἰκον. Ἔφορος, λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὰς συγκεντρωθείσας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καὶ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου πληροφορίας καὶ στοιχεῖα, ἐνεργεῖ, ἐφόσον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον εἴτε αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ διὰ τῶν κατὰ τόπους Δημοσίων Ἀρχῶν ἢ καὶ δι' ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ δύο τοὐλάχιστον μελῶν, ἤτοι ἐξ αὐτοῦ ἢ ἑνὸς κατὰ προτίμησιν ὑπαλλήλου τῆς σηροτροφικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου παρ' αὐτοῦ ὁριζομένου καὶ τῶν κατὰ τόπους Προέδρων Κοινοτήτων ἢ Δημάρχων καὶ Ἀστυνόμων, ἐπιτόπιον διὰ ζυγίσεως ἐξακρίβωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν παραχθέντων παρ' ἑκάστου παραγωγοῦ κουκουλίων εἰς ὀκάδας, συντασσομένης σχετικῆς ἐκθέσεως, ἥτις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ζύγισιν ὑπαλλήλου ἢ ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου παραγωγοῦ ἢ ἄλλου προσώπου τῆς ἐκλογῆς του, ἐὰν ὁ παραγωγὸς τυγχάνῃ ἀγράμματος.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀναγράφεται τὸ εὑρεθὲν κατὰ τὴν ζύγισιν ποσὸν κουκουλίων εἰς ὀκάδας, ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν ἐνηργήθη ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ ὁ τρυγητός, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς παραγωγῆς λεπτομέρεια.

Ἀντίγραφον ἢ ἀπόσπασμα τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐγχειρίζεται ἐπὶ τόπου εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον παραγωγόν.

Α'.—Βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις ἐγγείου φόρου κουκουλίων εἰς ἃς περιφερείας ἐνεργοῦνται δημόσιαι ἀγοραί.

α') Ἐπὶ πωλουμένων ἐν δημοσίαις ἀγοραῖς.

Ἄρθρον 3.

1 Εἰς ἃς περιφερείας τοῦ Κράτους ἡ πώλησις τῶν κουκουλίων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ κατ' ἔτος ἐν δημοσίαις ἀγοραῖς, ἤτοι εἰς ὡρισμένα κέντρα ἢ τόπους ἑκάστης περιφερείας εἰς οὓς κατὰ κρατήσασαν ἐπιτόπιον συνήθειαν πωλεῖται ὁλόκληρον ἢ τὸ μέγιστον μέρος τῆς παραγωγῆς τῶν κουκουλίων, ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως, ὡς καὶ ὁ τόπος τῆς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του λειτουργίας τῶν ἀγορῶν τούτων ὁρίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου ἐκδιδομένης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγορῶν τούτων καὶ κοινοποιουμένης καταλλήλως διὰ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων, Δημάρχων καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους παραγωγοὺς καὶ ἐμπόρους.

2. Εἰς ἑκάστην δημοσίαν ἀγορὰν παρίσταται ἀπαραιτήτως ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἢ, ὡς ἀντιπρόσωπός του, ὁ παρ' αὐτοῦ ὁριζόμενος δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις, ἐνεργεῖ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀνήκοντος φόρου. Διαρκούσης τῆς δημοσίας ἀγορᾶς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς παραγωγοὺς νὰ πωλῶσιν οὐδὲ νὰ μεταφέρωσι τὰ κουκούλια των ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς δημοσίας ἀγορᾶς ἀπόντος τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

Τὸ εἰσπράττον τὸν φόρον τοῦτον δημόσιον ὄργανον, κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

3. Ὡς ἀγοραία ἀξία, διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 3408 ἐγγείου φόρου, τῶν ἐν ταῖς δημοσίαις ἀγοραῖς πωλουμένων κουκουλίων, λαμβάνεται ἡ τιμὴ εἰς ἣν πωλοῦνται ταῦτα παρὰ τοῦ παραγωγοῦ.

4. Καθ' ἑκάστην ἀγοραπωλησίαν ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἐκ τοῦ τιμήματος διὰ λογαριασμὸν καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ παραγωγοῦ πωλητοῦ τὸν ἀναλογοῦντα δημόσιον φόρον καὶ τοὺς παρομαρτοῦντας προσθέτους εἰς τὸν δημόσιον εἰσπράκτορα ἢ ἄλλο ὄργανον τῆς εἰσπράξεως συμπαριστάμενον ὡσαύτως εἰς τὰς δημοσίας ἀγοράς, ὅπερ ἐκδίδει τὰ οἰκεῖα διπλότυπα εἰσπράξεως.

5. Ὁ Οἰκον. Ἔφορος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ὀφείλει νὰ τηρῇ βιβλίον τῶν ἐνεργουμένων ἀγοραπωλησιῶν κουκουλίων. Τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγορῶν παραδίδεται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς αὐτόν, δέον νὰ περιέχῃ :

α) Τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν πωλητῶν καὶ ἀγοραστῶν κουκουλίων καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν.

β'.) Τὰς πωλουμένας ποσότητας κουκουλίων, ὡς καὶ τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς αὐτῶν ἐφόσον ἔχουσι μεταφερθῇ ἐκ περιφερειῶν ἄλλων Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν.

γ') Τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

δ') Τὴν χρονολογίαν ἑκάστης πωλήσεως

ε') Τὸν καταβληθέντα δημόσιον φόρον.

ϛ') Τοὺς ἀριθμοὺς τῶν σχετικῶν διπλοτύπων πληρωμῆς. καὶ ζ') ἔναντι ἑκάστης ἀναγραφομένης πωλήσεως, τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐγγραμμάτων ἀγοραστοῦ καὶ πωλητοῦ, ὡς καὶ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

6. Ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐγγραφῶν προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εἰσπρακτέου χθέντος παρ' ἑκάστου παραγωγοῦ φόρου ἀποστέλλων εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν σχετικὰς περιληπτικὰς καταστάσεις βεβαιώσεως.

7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε μεταγενεστέρως ἀποδειχθῇ πλήρως, ὅτι ἐν τῇ δημοσίᾳ ἀγορᾷ ἡ τιμὴ πωλήσεως ἐμειώθη εἰκονικῶς, ἤτοι ὅτι ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ προϊόντος παρὰ τοῦ παραγωγοῦ ἐφ' ᾗς ἐβεβαιώθη καὶ εἰσεπράχθη ὁ φόρος εἶναι κατωτέρα τῆς πρὸς αὐτὸν καταβληθείσης πράγματι παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, ὁ Οἰκον. Ἔφορος καταλογίζει διὰ πράξεώς του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος, τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀποκρυβεῖσαν διαφορὰν τοῦ τιμήματος φόρον εἰς βάρος τοῦ τε πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ ἀλληλεγγύως ὑποχρέων εἰς καταβολὴν αὐτοῦ μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 § 2 προσθέτου φόρου καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιβολῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 προστίμων.

β') Ἐπὶ πωλουμένων ἐκτὸς τῶν δημοσίων ἀγορῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δημοσίων ἀγορῶν ἐκτὸς αὐτῶν τυχὸν πωλούμενα κουκούλια, ὀφείλουσιν οἱ παραγωγοὶ νὰ ὑποβάλωσιν δι' ἑκάστην πώλησιν καὶ ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ ταύτης προθεσμίας δήλωσιν πρὸς τὸν Οἰκον. Ἔφορον τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς τῶν κουκουλίων ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Ἡ δήλωσις αὕτη μεταγραφομένη εἰς εἰδικὸν βιβλίον παραλαμβάνεται ἐπὶ ἀποδείξει καὶ περιέχει :

α') Τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ δηλοῦντος, τὴν κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ.

β') Τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἀγοραστοῦ, τὴν κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ.

γ') Τὸν τόπον ὡς καὶ χρονολογίαν τῆς πωλήσεως.

δ') Τὴν πωληθεῖσαν ποσότητα κουκουλίων.

ε') Τὴν τιμὴν πωλήσεως κατ' ὀκᾶν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν πωληθέντων.

ϛ') Τὸν ἀνήκοντα βάσει τῆς ἀξίας ταύτης φόρον καὶ

ζ') Τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς συντάξεως τῆς δηλώσεως καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δηλοῦντος ἢ ἄλλου προσώπου τῆς ἐκλογῆς του ἐὰν ὁ δηλῶν εἶναι ἀγράμματος.

Ἡ δήλωσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν βεβαιοῦται ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλου ὅτι κατεβλήθη ὁ ἀνήκων εἰς αὐτὴν φόρος.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων τούτων ὁ Οἰκον. Ἔφορος προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ καταβληθέντος φόρου, μετὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 12 § 1 ἐδ. α' προσθέτου, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, συντάσσων καὶ ἀποστέλλων εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν σχετικὰς περιληπτικὰς καταστάσεις βεβαιώσεως κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος περὶ ὁριστικῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀνακριβῶς ἢ μηδόλως δηλούντων τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτὸς τῶν δημοσίων ἀγορῶν πωλουμένας ποσότητας κουκουλίων, τοῦ ὁριστικῶς βεβαιουμένου φόρου ὑπολογιζομένου βάσει τῶν ἐξακριβουμένων πραγματικῶν τιμῶν πωλήσεως καὶ οὐχὶ τῆς κατὰ τὰς §§ 2 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 9 μέσης ἀγοραίας τιμῆς.

γ') Ἐπὶ πωλουμένων μετὰ τὰς δημοσίας ἀγορὰς ἢ παραμενόντων ἀπωλήτων.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὰ μετὰ τὴν λῆξιν δημοσίων ἀγορῶν πωληθέντα κουκούλια καὶ ἐν γένει διὰ τὰ παραμένοντα ἀπώλητα τῆς ἐσοδείας ἑκάστου ἔτους ὁ φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7–10 τοῦ παρόντος, τῆς σχετικῆς δηλώσεως ἐπιδιδομένης ἐντὸς προθεσμίας δεκαημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἀγορῶν τῆς ὁρισθείσης διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 1 ἀποφάσεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

Ἄρθρον 6.

Εἰς ἃς περιφερείας ἡ πώλησις τῶν κουκουλίων ἐνεργεῖται ἐν δημοσίαις ἀγοραῖς καὶ ὁ φόρος κατὰ κανόνα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἐπιλαμβάνεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παράγραφος 2 ἐπιτοπίου ἐξακριβώσεως τῆς παραγωγῆς, ἐφόσον κρίνει ὅτι λόγῳ πιθανῆς μὴ πωλήσεως ἱκανῶν ποσοτήτων κουκουλίων κατὰ τὰς δημοσίας ἀγορὰς, συμφώνως πρὸς τὰς τοπικὰς συνηθείας, ἐνδέχεται νὰ ἐπιδοθῶσιν δηλώσεις πωλήσεως κουκουλίων ἐκτὸς τῶν δημοσίων ἀγορῶν ἢ τῶν παραμενόντων ἀπωλήτων μετὰ τὰς ἀγορὰς τοιούτων κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος.

Β'. Βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις ἐγγείου φόρου κουκουλίων εἰς ἃς περιφερείας δὲν ἐνεργοῦνται δημόσιαι ἀγοραί.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς ἃς περιφερείας τοῦ Κράτους ἡ πώλησις τῶν κουκουλίων δὲν ἐνεργεῖται ἐν δημοσίαις ἀγοραῖς οἱ παραγωγοὶ ὀφείλουσιν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου μέχρι τῆς 15 Ἰουλίου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τῶν ἢ Δήμαρχον ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἐὰν ἐδρεύῃ τοιοῦτος εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς, δήλωσιν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενον τύπον.

2. Ἡ δήλωσις αὕτη δέον νὰ περιέχῃ :

α') Τὸ ὀνοματεπώνυμον, κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν τοῦ δηλοῦντος παραγωγοῦ.

β') Τὸ ποσὸν τοῦ μεταξοσπόρου εἰς κυτία, ὅπερ ἐχρησιμοποίησε πρὸς ἐκτροφήν.

γ') Τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν τοῦ παρ' οὗ ἐγένετο ἡ ἀγορὰ τοῦ μεταξοσπόρου.

δ') Τὸ ποσὸν τῶν παραχθέντων παρ' αὐτοῦ κουκουλίων εἰς ὀκάδας.

ε') Τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἀγοραστῶν πρὸς οὓς ἐπώλησε καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν.

στ') Τὸ ποσὸν ὅπερ ἐπώλησε εἰς ἕκαστον ἀγοραστήν.

ζ') Τὴν τιμὴν ἑκάστης πωλήσεως κατ' ὀκᾶν καὶ τὴν ἀξίαν ἐν συνόλῳ.

η') Τὴν χρονολογίαν τῆς πωλήσεως.

θ') Τὸ ἀπομένον αὐτῷ ὑπόλοιπον εἰς ὀκάδας κουκουλίων.

ι') Τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς συντάξεως τῆς δηλώσεως, καὶ ια') Τὴν ὑπογραφὴν των, ἢ ἐὰν ὁ δηλῶν εἶναι ἀγράμματος τὴν ὑπογραφὴν ἄλλου προσώπου τῆς ἐκλογῆς του.

Ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ἐνώπιον τῆς εἰς ἣν ἐπιδίδεται ἀρχῆς βεβαιούσης τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς.

3. Ἡ παραλαμβάνουσα τὰς δηλώσεις ἀρχή, μεταγράφει ταύτας, εἰς ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον κατὰ σειρὰν ἐγχειρίσεως καὶ κατ' αὔξοντα ἀριθμόν, ὀφείλει δὲ νὰ παραδώσῃ τῷ δηλοῦντι ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῆς δηλώσεώς του, ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ καὶ φέρουσαν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ὃν καὶ ἡ δήλωσις.

4. Ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἢ Δήμαρχος κλείει διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὸ βιβλίον μεταγραφῆς καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ ἀποδείξει

τοῦτο μετὰ τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅστις ἐπίσης ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ ἐγκαίρως περὶ ταχείας συγκεντρώσεως τῶν δηλώσεων καὶ βιβλίων μεταγραφῆς.

5. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τ'ἀνωτέρω δηλώσεων προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἑκάστην τούτων φόρου, μετὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 12 § 1 ἐδάφ. α' προσθέτου, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, ὑπολογίζων τὴν ἀξίαν τῆς παραγωγῆς, διὰ μὲν τὰς πωληθείσας ποσότητας βάσει τῶν δηλουμένων πραγματικῶν τιμῶν ἑκάστης πωλήσεως, διὰ δὲ τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον μὴ πωληθέντων κουκουλίων βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ὁριστικῆς ἀγοραίας τιμῆς συντάσσων καὶ ἀποστέλλων εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν χρηματικὸν κατάλογον τῶν δηλωσάντων κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀγοραία τιμὴ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τῶν κατὰ τὴν δήλωσιν καὶ μέχρι τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς μὴ πωληθέντων κουκουλίων, ὡς καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐλέγχου ἐξακριβουμένων ὡς μὴ δηλωθέντων προσδιορίζεται κατὰ περιφέρειαν Οἰκονομικῆς Ἐφορείας παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Σηροτροφικῆς Ὑπηρεσίας ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ὑφισταμένων Γεωργικῶν Ὀργανώσεων ἢ Συνεταιρισμῶν, προτιμωμένων τῶν σηροτροφικῶν, ὑποδεικνυομένου ὑπ' αὐτῶν.

Ἐν ἐλλείψει σηροτροφικοῦ ὑπαλλήλου ἡ Ἐπιτροπὴ συμπληροῦνται δι' ἑτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας.

Ἐὰν δὲν ὑφίστανται ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ταιαῦται Ὀργανώσεις ἢ Συνεταιρισμοὶ ἢ ἐὰν κληθεῖσαι ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δὲν ὑπέδειξαν ἐγκαίρως ἀντιπρόσωπον, ὁρίζεται ἀντ' αὐτοῦ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἷς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων παραγωγῶν κουκουλίων ἢ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ, εἷς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων γεωργοκτηματιῶν.

2. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, μεταξὺ δὲ ὁμοιοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ἢ ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅστις καὶ τηρεῖ ἀκριβῆ πρακτικὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς συγκεντρώνει καταλλήλως πληροφορίας παρὰ τῶν διαφόρων εἰς τὴν περιφέρειάν του Ὀργανώσεων καὶ Συνεταιρισμῶν, καὶ ἐμπόρων κουκουλίων ἢ βιομηχάνων καὶ παρὰ προσώπων εἰδημόνων καὶ πάσης πηγῆς ἐξ ἧς δύναται νὰ ἁρυσθῇ βασίμους πληροφορίας περὶ τῶν τιμῶν εἰς ἃς ἐπωλήθησαν τὰ κουκούλια ἀπὸ τοῦ τρυγητοῦ καὶ μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τῶν τυχὸν διακυμάνσεων αὐτῶν, συγκαλεῖ δὲ τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὸ ἐφοριακὸν κατάστημα ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς ἐπίδοσιν τῶν δηλώσεων προθεσμίας.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου συγκεντρωθείσας πληροφορίας καὶ τὴν ἰδίαν ἑκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς περὶ τῶν τιμῶν ἀντίληψιν ὡς καὶ τὰς τοπικὰς συνθήκας διαθέσεως τοῦ προϊόντος, προσδιορίζει ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεώς της, λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν, τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της μέσην ἀγοραίαν τιμὴν κατ' ὀκᾶν κουκουλίων ἑνιαίαν δι' ὁλόκληρον τὴν περιφέρειαν.

5. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως προσδιορισμοῦ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁριστικὴ βεβαίωσις τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος συγκεντρουμένων στοιχείων παραγωγῆς καὶ τῶν ἐκθέσεων ἢ ἄλλων σχετικῶν στοιχείων ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπαληθεύει τὰς ἐπιδοθείσας δηλώσεις καὶ ἐξακριβώνει τὰς μὴ δηλωθείσας ποσότητας κουκουλίων καὶ τοὺς παραλείποντας τὴν δήλωσιν παραγωγούς.

Ἐπὶ τῶν κρινομένων ὡς εἰλικρινῶν δηλώσεων συντάσσεται σχετικὴ περὶ τούτου βεβαίωσις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Κατὰ τῶν ἀνακριβῶς ἢ μηδόλως δηλωσάντων ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐκδίδει πρᾶξιν καταλογιστικὴν τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀξίαν τῆς παραλειφθείσης ἢ μηδόλως δηλωθείσης ποσότητος κουκουλίων φόρου, ὑπολογίζων τὴν ἀξίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 προσδιορισθείσης μέσης ἀγοραίας τιμῆς.

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἐκδίδει ὁμοίως καταλογιστικὴν πρᾶξιν τοῦ ἀνήκοντος φόρου καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀνακριβείας τῶν ἐν τῇ δηλώσει ἀναγραφομένων πραγματικῶν τιμῶν πωλήσεως τῶν ποσοτήτων, αἵτινες δηλοῦνται ὡς πωληθεῖσαι, ὑπολογίζων τὴν ἀξίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξακριβουμένων ἀληθῶν τιμῶν πωλήσεως.

3. Ἀντίγραφον ἢ ἀπόσπασμα τῆς πράξεως κοινοποιεῖται ἐντολῇ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη φορολογούμενον δι' ὀργάνου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ ἀποδείξει.

4. Ὁ φορολογούμενος δικαιοῦται νὰ ἐγχειρίσῃ ἢ ἐπιδόσῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως προθεσμίας, ἔνστασιν, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς κατ' αὐτοῦ πράξεως πλὴν τῆς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας χρησιμοποιηθείσης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μέσης ἀγοραίας τιμῆς.

5. Αἱ ἐνστάσεις εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπήν, ὡς τρίτου μέλους προσλαμβανομένου ἰδιώτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος.

6. Αἱ ἐνστάσεις συζητοῦνται καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις, οὖσαι ὁριστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι, ἐκδίδονται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων διαγραφομένην διαδικασίαν.

7. Περιλήψεις ἢ ἀποσπάσματα τῶν ἀποφάσεων κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς γνῶσίν των.

8. Συμφώνως πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἀποφάσεις τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὑπολογίζει τὸν ἀνήκοντα εἰς ἑκάστην τούτων φόρον χρησιμοποιῶν ἐπίσης τὴν προσδιορισθεῖσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 μέσην ἀγοραίαν τιμὴν καὶ βεβαιοῖ αὐτόν, ὡς καὶ τὸν φόρον τὸν ἀνήκοντα εἰς τὰς πράξεις καθ' ὧν δὲν ἠγέρθησαν ἐνστάσεις, μετὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παραγρ. 1 ἐδαφ. β' προσθέτου, ἀποστέλλων εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν χρηματικοὺς καταλόγους κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Ὁ φόρος τῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς ἀνωτέρω § 2 περιπτώσεως ἀνακριβείας τῶν δηλουμένων τιμῶν, ὡς καὶ τῆς ἐν § 7 τοῦ ἄρθρου 3 περιπτώσεως εἰκονικῆς μειώσεως τῆς τιμῆς ἐν δημοσίᾳ ἀγορᾷ, βεβαιοῦνται, μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 § 2 προσθέτου, ὁμοίως διὰ χρηματικῶν καταλόγων, ἐπὶ τῇ βάσει ὅμως τῶν ἐξακριβουμένων τιμῶν πωλήσεως.

Εἴσπραξις φόρου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ βάσει τῶν δηλώσεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 § δ' τοῦ παρόντος, βεβαιούμενος φόρος τῶν κουκουλίων τῶν παραγομένων εἰς περιφερείας ὅπου δὲν ἐνεργοῦνται δημόσιαι ἀγοραὶ ἁπλοῦς καὶ πρόσθετος, καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις, ἐξ ὧν

ἡ μὲν πρώτη μέχρι τέλους Ἰουλίου, ἡ δὲ δευτέρα μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας.

Τῶν δὲ κουκουλίων τῶν παραγομένων εἰς περιφερείας ὅπου ἐνεργοῦνται δημόσιαι ἀγοραὶ τῶν δηλουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος, ἐπίσης εἰς δύο δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη καταβάλλεται ἐντὸς μηνός, ἡ δὲ δευτέρα ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐπίδοσιν τῶν δηλώσεων προθεσμίας.

Ὑποχρεώσεις ἐμπόρων κλπ. κουκουλίων.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἔμποροι κουκουλίων ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι εἰδικὸν βιβλίον ἐμφαῖνον :

α') Τὰ ἀγοραζόμενα παρ' αὐτῶν κουκούλια εἰς ποσότητα, τὴν ἀξίαν αὐτῶν, τὴν χρονολογίαν τῆς ἀγορᾶς τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν καὶ τοῦ πωλητοῦ.

β') Τὰ πωλούμενα παρ' αὐτῶν κουκούλια εἰς ποσότητα, τὴν τιμὴν τῆς πωλήσεως, τὴν χρονολογίαν αὐτῆς, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ὅμοιον βιβλίον μὲ ἀναλόγους ἐγγραφὰς δέον νὰ τηρῶσι οἱ ἀγοραστὰὶ κουκουλίων ὡς καὶ οἱ ἐνεργοῦντες μεσιτικὰς ἐν γένει ἐργασίας ἐπὶ κουκουλίων ἀναγράφοντες πρὸ τοῖς ἀνωτέρω καὶ τὸ ὀνομάτεπώνυμον τῶν ἀγοραστῶν ἢ πωλητῶν ὅ,τι λογαριασμὸν τῶν ὁποίων ἐνεργῶσιν ἑκάστην πρᾶξιν.

Οἱ ἔμποροι κουκουλίων, οἱ ἀγορασταί, ὡς καὶ οἱ ἐνεργοῦντες μεσιτικὰς ἐργασίας ὀφείλουσιν εἰς τὰ τηρούμενα παρ' αὐτῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω βιβλία νὰ ἀναγράφωνται ἀπαραιτήτως ἐὰν αἱ ἀγοραὶ ἢ πωλήσεις τῶν κουκουλίων ἐνηργήθησαν ἐν δημοσίαις ἀγοραῖς ἢ ἐκτὸς αὐτῶν.

Αἱ εἰς τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τηρούμενα βιβλία ἐγγραφαὶ δέον ἀπαραιτήτως νὰ ὦσιν καθαρογραμμέναι ἄνευ ξεσμάτων καὶ διαγραφῶν.

Πρόσθετοι φόροι καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5, καὶ 7 τοῦ παρόντος ὑποχρεούμενος εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως φορολογούμενος, ὁ ἐπιδόσας ἐκπρόθεσμον δήλωσιν ἢ ἀνακριβῆ τοιαύτην ἢ ὁ παραλείψας τὴν ἐπίδοσιν δηλώσεως, ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν τῶν κάτωθι πρόσθετων ποσῶν φόρου, βεβαιουμένων μετὰ τοῦ κυρίου φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἄρθρων 4 § 3, 7 § 5 καὶ 9 §8 :

α') Προσθέτου φόρου 10 ο)ο ἐπὶ ἐκπροθέσμου δηλώσεως. Ὁ πρόσθετος οὗτος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν δήλωσιν κυρίου φόρου καὶ βεβαιοῦται ἀσχέτως πρὸς τὸν τυχὸν πρόσθετον τῆς ἀμέσως ἑπομένης περιπτώσεως.

β') Προσθέτου 30 ο)ο ἐπὶ ἀνακριβοῦς δηλώσεως ἢ παραλείψεως ἐπιδόσεως δηλώσεως. Ὁ πρόσθετος οὗτος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἁπλοῦ κυρίου φόρου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν δηλωθεῖσαν καὶ ὁριστικῶς μετ' ἔλεγχον καθορισθεῖσαν ἀξίαν.

2. Ὁ ἐν δημοσίᾳ ἀγορᾷ ἀποκρύψας τὸ πραγματικὸν τίμημα δι' εἰκονικῆς μειώσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως, καθ' οὗ ἐκδίδεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 3 καταλογιστικὴ πρᾶξις, ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν προσθέτου φόρου 50 ο)ο. Ὁ πρόσθετος οὗτος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀποκρυβεῖσαν διαφορὰν τοῦ τιμήματος φόρου.

Ἄρθρον 13.

1. Κατὰ τοῦ ἀρνουμένου ἢ ἀμελοῦντος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος καὶ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν συγκέντρωσιν στοιχείων ἐξακριβώσεως τῆς παραγωγῆς ἢ νὰ παράσχῃ ὁπωσδήποτε πληροφορίας, στοιχεῖα ἢ διασαφήσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 9 καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, σχετικῶς μὲ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, εἴτε δημόσιος ἢ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος εἶνε οὗτος ἢ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος Κοινότητος ἢ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς σύμβουλος, εἴτε ἰδιώτης, ὡς καὶ κατὰ τοῦ παραγωγοῦ τοῦ συναινέσαντος εἰς εἰκονικὴν μείωσιν τῆς ἐν δημοσίᾳ ἀγορᾷ τιμῆς πωλήσεως, ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 5.000.

2. Ὁμοίως ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 10.000:

α') κατὰ τῶν μὴ τηρούντων οὐδόλως ἢ μὴ τηρούντων κανονικῶς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 εἰδικὰ βιβλία προσώπων· καὶ

β') κατὰ τῶν ἀγοραστῶν τῶν ἐν δημοσίᾳ ἀγορᾷ μειούντων εἰκονικῶς τὴν τιμὴν πωλήσεως.

3. Τὰ ὡς ἀνωτέρω πρόστιμα ἐπιβάλλονται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου. Προκειμένου ὅμως περὶ Δημάρχων ἢ Προέδρων Κοινοτήτων ἢ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων, ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου κατόπιν ἠτιολογημένης πρὸς αὐτὸν καταγγελίας τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ. τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ἄρθρον 14.

1. Κατὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τῆς ἐπιβαλλούσης τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα ἐπιτρέπεται προσφυγή, ἐπιδιδομένη εἰς τὸν ἐκδόσαντα τὴν πρᾶξιν Οἰκον. Ἐφορον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, ἐκδικαζομένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπευθυνομένων προσφυγῶν.

2. Προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς προστίμου δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 123 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ. τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ἀμοιβαὶ καὶ ἔξοδα βεβαιώσεως.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ δηλώσεις, εἰδοποιήσεις, τὰ ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα τῶν πράξεων, αἱ ἐνστάσεις καὶ ἀποφάσεις καὶ ἐν γένει ἡ κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα διαδικασία διεξάγεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν ἐπιδιδόντων τὰ ἀντίγραφα κλπ. τῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων ἢ εἰδοποιήσεις κλπ. ὁρίζονται μέχρι δραχμῶν ὀκτὼ δι' ἑκάστην κοινοποίησιν.

2. Εἰς τὰ μέλη τῆς ἐκδικαστικῆς τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς τὸν γραμματέα αὐτῆς καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου Οἰκον. Ἔφορον, παρέχεται ἡ προβλεπομένη ἐν ἄρθρῳ 47 §2 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀποζημίωσις.

3. Εἰς τοὺς παραλαμβάνοντας τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 δηλώσεις κουκουλίων δύναται νὰ παρέχηται ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν τριῶν κατὰ δήλωσιν. Τῆς τοιαύτης ἀποζημιώσεως δὲν δικαιοῦνται οἱ τυχὸν παραλαμβάνοντες δηλώσεις Ἐφοριακοὶ ὑπάλληλοι.

4. Εἰς τὸν παριστάμενον ἐν τῇ δημοσίᾳ ἀγορᾷ Οἰκον. Ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του τὸν ἐνεργοῦντα τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, δύναται νὰ παρέχηται ἀνάλογος ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν δι' ἑκάστην ἡμέραν πραγματικῆς ἐργασίας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Β. Δεληγιάννης

(6)

Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου εἰς τοὺς 1) Ἀλ. Π. Ἀποστολίδην κατὰ 90)100 καὶ 2) Ἐλευθ. Κ. Τιτέλην κατὰ 10)100 περιφερείας τῶν κοινοτήτων Μελισσίων, Δρεπάνου καὶ Μαυροδενδρίου νομοῦ Κοζάνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 4 καὶ 15—21 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου ΓΦΚΔ' «περὶ μεταλλείων κλπ». τὴν ὑπ' ἀριθ. 6383 τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930 προκήρυξιν τοῦ Νομάρχου Κοζάνης νομίμως δημοσιευθεῖσαν καὶ προσηκόντως τοιχοκολληθεῖσαν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 67759 τῆς 29 Ἰανουαρίου 1929 Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13(Τ.Β'.) τῆς 11—2—1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Παραχωροῦμεν εἰς τοὺς 1) Ἀλέξανδρον Π. Ἀποστολίδην γεωπόνον κάτοικον Βόλου κατὰ τὰ 90 ο)ο, ὡς εἰδικὸν διάδοχον τοῦ Μ.Λτ. Παπαδημητρίου καὶ 2) Ἐλευθέριον Κ. Τιτέλην δικαστικὸν κλητῆρα κάτοικον Κοζάνης κατὰ 10 ο)ο δικαίωμα διηνεκοῦς κυριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως χρωμίου καὶ παντὸς ἑτέρου μεταλλεύματος, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου ΓΦΚΔ' «περὶ μεταλλείων» καὶ λοιπῶν εἰδικῶν νόμων ἐθνρημένων τῆς παραχωρήσεως τοιούτων, βάσει τῆς ἐπιδοθείσης τῇ 23 Φεβρουαρίου 1926 πρὸς τὸν Νομάρχην Κοζάνης ἀρχικῆς αἰτήσεως τῶν Μιλτιάδου Ι. Παπαδημητρίου καὶ Ἐλευθερίου Κ. Τιτέλη καὶ καταχωρηθείσης ὑπ' αὖξ. ἀρ 0. 242 ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ μεταλλείων συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Κοζάνης ἡ ὑπ' ἀριθ. 6684ᾗ32 τῆς 16—2—1926 ἄδεια μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν, ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν κοινοτήτων Μελισσίων (πρώην Σενικλῆ), Δρεπάνου (πρώην Καρατζιλὰρ) καὶ Μαυροδενδρίου (πρώην Καραγὰτς) νομοῦ Κοζάνηςἐκτάσεὼς στρεμμάτων2327 καὶ 590 τετρ. μέτρων καὶ ὁριζομένου γύρωθεν ὡς ἑξῆς:

1) Χιλόμετρον 8ὸν τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κοζάνης εἰς Σόροβιτς, 2) Χιλιόμετρον 9ον τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κοζάνης εἰς Σόροβιτς, 3) Ράτζιλαρ Τεπὲ ἢ Κουλοὺκ Τεπὲ καὶ 4) Κορυφὴ Λούτζα», ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐπὶ τοῦ εἰς τετραπλοῦν ὑποβληθέντος σχεδιαγράμματος τεθεωρημένου ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων Βας Περιφερείας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

(7)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1927 καὶ 2 Ἀπριλίου 1928 διαταγμάτων «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου ἐνεργείας διαγωνισμοῦ διὰ τὸν διορισμὸν ἰατρῶν παρ' ἰαματικαῖς πηγαῖς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 4 Ἰουνίου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου διορισμοῦ ἰατρῶν παρὰ ταῖς ἰαματικαῖς πηγαῖς, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 226 τῆς 10 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1927 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου ἐνεργείας διαγωνισμοῦ διὰ τὸν διορισμὸν ἰατρῶν παρὰ ταῖς ἰαματικαῖς πηγαῖς» αἱ καθορίζόμεναι βελτιώσεις τῆς ἀντιμισθίας τῶν λουτροπόλογων ἰατρῶν, δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ διὰ τοὺς ἰατροὺς Β' τάξεως ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων τούτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1927 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ διοριζόμενοι λουτροπόλογοι ἰατροὶ δὲν δύνανται νὰ μισθοδοτηθῶσιν διὰ χρονικὸν διάστημα πλέον τῶν ἓξ μηνῶν κατ' ἔτος. Δι' εἰδικοῦ Διατάγματος θέλουσι ὁρισθῇ αἱ κατηγορίαι εἰς ἃς ἀνήκουσι αἱ ἰαματικαὶ πηγαὶ τοῦ Κράτους, ἡ ἔναρξις δὲ καὶ ἡ λῆξις τῆς λουτρικῆς περιόδου τῶν ἰαματικῶν πηγῶν ἧς βάσει θέλει κανονίζεσθαι καὶ ἡ διάρκεια τῆς μισθοδοσίας τῶν ἰατρῶν κανονίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

(8)

Περὶ ἐπεκτάσεως λιμεν. φόρων Μούδρου ἐπὶ παραλιῶν γειτονικῶν κοινοτήτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 παραγρ. 12 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων» (Ἐφ. Κυβ. 181)1923) καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 (1930) πρακτικὸν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου λιμενικῶν φορολογιῶν, ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 247 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ λιμενικὴ φορολογία Μούδρου ἡ ἐπιβεβλημένη δυνάμει τῶν Διαταγμάτων α') 26 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἐπιβολῆς φόρων ὑπερ λιμ. ταμείων Πατρῶν κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 216)-1923), β') 26 Ἀπριλίου 1926 «περὶ νέας παρατάσεως τῶν λιμεν. φόρων Μούδρου» (Ἐφ. Κυβ. 184)1926), γ') 15 Δεκεμβρίου 1928 «περὶ παρατάσεως τῆς λιμεν. φορολογίας Μούδρου» (Ἐφ. Κυβ. 272)1928, καὶ δ') 14 Ὀκτωβρίου 1929 «περὶ αὐξήσεως λιμεν. φόρου Μούδρου ἐπὶ εἰσαγομένων ἐξ ἀλλοδαπῆς» (Ἐφ. Κυβ. 379)1929), ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῶν γειτνιαζουσῶν παραλιῶν τῶν Κοινοτήτων Καμηνίων, Φυσίνης, Σκανδάλης, Κοντοπουλίου, Παναγίας, Καλλιόπης, Πλάκας, Ροσοπουλίου, Ρεπανιδίου καὶ Βάρους, ἀνηκουσῶν εἰς τὸν τέως Δῆμον Μούδρου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ εἰκοσαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Β. Καραπαναγιώτης

(9)

Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων λιμεν. φόρου Καβάλλας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν Ταμείων» (Ἐφ. Κυβ. 181) 1923) καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 40 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Καβάλλας, ἰδόντες τὸ ὑπ' ἀριθ. 3)1930 πρακτικὸν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου λιμεν. φορολογιῶν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 249 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

1. Ὁ λιμενικὸς φόρος Καβάλλας ὁ ἐπιβεβλημένος ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1924 Διατάγματος «περὶ τῆς λιμενικῆς φορολογίας τῶν διὰ τοῦ λιμένος Καβάλλας μεταφερομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων» (Ἐφ. Κυβ. 9)17—1—1924) αὐξάνεται ἀπὸ 25 ο)ο εἰς 50 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος δημοτικοῦ δασμολογίου πλὴν τῶν κάτωθι εἰδῶν δι' ἃ παραμένει τὸ αὐτὸ ποσοστὸν 25 ο)ο.

Ζῶα ἐν γένει ζῶντα (κλασ. 1α—ιγ') Ζωϊκαὶ τροφαὶ (κλασ. 2, 3, 4, 5) ὠὰ ἐν γένει (κλασ. 6 ἐδ. α 8) γάλα νωπὸν (κλ. 6 ἐδ. α 18) γιαούρτι (κλ. 6 ἐδ. α 19) δέρματα ἀκατέργαστα ξηρὰ (κλ. 6 ἐδ. β') δέρματα ἀκατέργαστα ὑγρὰ (κλ. 6 ἐδ. γ') ἰχθεῖς νωποὶ ἁλίπαστοι καπνιστοί, ρέγκες, λακέρδαι, τσίροι, σκόμβροι καὶ παλαμίδαι (κλ. 10 καὶ 11) βακαλάος καὶ ἰχθεῖς ἁλίπαστοι χρήζοντες μαγειρικῆς πρὸς βρῶσιν (κλ. 13 ἐδ. α') χαβιάριον ἐρυθρὸν καὶ γλῶσσαι (κλ. 16) ὄστρακα καὶ ζωόφυτα (κλ. 17 καὶ 18) σῖτος δημητριακὰ καὶ ἄλευρα (κλ. 19, 20 καὶ 21) πύτιρα (κλ. 22 ἐδ. γ') ὄρυζα καὶ κάστανα (κλ. 23) γεώμηλα (κλ. 25) ὄσπρια (κλ. 26) ὄσπρια καὶ λαχανικὰ διατετηρημένα εἰς δοχεῖα καὶ πολτὸς ντομάτας (κλ. 27 β', γ') ὀπῶραι ἐν γένει (κλ. 35, 36, 37, 38 καὶ 39) λαχανικὰ νωπὰ κρόμμυα ξηρὰ (κλ. 41 ἐδ. α' 9. 10 καὶ 11) ἄγυρα (κλ. 41 ἐδ. α' 18) σανὸς χόρτα ξηρὰ (κλ. 41 ἐδ. α' 19) ἐλαιόλαδον ἐν βαρελίοις ἢ δοχείοις (κλ. 42 ἐδ. α' καὶ β') πηγνέλαιον (κλ. 43 α') ἐλαῖαι ἐν γένει (κλ. 44) ξύλα καύσιμα καὶ ξυλάνθρακες (κλ. 48 ἐδ. α' καὶ β') τσιμέντον (κλ. β') λαμαρίναι ἁπλαῖ (κλ. 63 ἐδ. 2) λευκοσίδηρος εἰς φύλλα (κλ. 63 ἐδαφ. 7) σάπων κοινὸς (κλ. 91 ἐδ. α') λωρία δέρματα ἀτμομηχανῶν (κλ. 119 ἐδ. α') ζάχαρις (κλ. 137 ἐδ. α') ζυμαρικὰ (κλ. 140) γλεῦκος οἶνος ἐν βαρελίοις (κλ. 144 ἐδ. α' καὶ β') δοκοὶ σιδηραῖ δι' οἰκοδομὰς (κλ. 242 α').

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ εἰκοσαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Β. Καραπαναγιώτης

(10)

Περὶ παρατάσεως λιμ. φορολογίας Νεοχωρίου (Παραχελωΐτιδος).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 11 παράγρ. 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 181)-1923), ἰδόντες τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 (1930) πρακτικὸν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου λιμενικῶν φορολογιῶν, καὶ τὴν ὑπ, ἀριθ. 248 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παρατείνομεν τὴν ἰσχὺν τῆς ὑπὲρ τοῦ λιμεν Ταμείου Νεοχωρίου (Παραχελωΐτιδος) φορολογίας μέχρι 31 Μαρτίου 1935.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Β. Καραπαναγιώτης

---

(11)

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς νομικοῦ προσώπου κληροδοτήματος Ἀλεξάνδρου Μαυρογένους ἐν Σάμῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 1613)1919 «περὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος περιερχομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν», 2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ.» καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου Διάταγμα τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1927 «περὶ ἁρμοδιότητος τῶν τμημάτων κλπ.», 3) τὴν μυστικὴν διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Μαυρογένους δημοσιευθεῖσαν τὴν 28 Σεπτεμβρίου1929 παρὰ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, 4) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 495)20-1-30 ἔγγραφον τοῦ κ. Νομάρχου Σάμου δι' οὗ ὑποβάλει ἡμῖν τὸ ἀπὸ 8)11)30 ἔγγραφον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς ὡς ἄνω διαθήκης. Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐνδιαθέτου βουλήσεως καὶ τῶν διατάξεων τῆς μυστικῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Μαυρογένη καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐν αὐτῇ προβλεπομένου σκοποῦ συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον μὲ ἕδραν τὴν νῆσον Σάμον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ ΕΝ ΣΑΜΩ» οὗτινος ἡ λειτουργία θέλει ἐπεσθαι ἐφεξῆς κατὰ τὸν παρόντα ὀργανισμόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ νομικὸν τοῦτο πρόσωπον περιέρχεται ὡς καθολικὸν κατάπιστευμα ἡ ὑπὸ τοῦ διαθέτου καὶ διὰ τῶν κατωτέρω σκοπῶν ὁρισθεῖσα καὶ ἐκκαθαρισθεῖσα περιουσία.

Τὸ νομικὸν τοῦτο πρόσωπον ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς, δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς καὶ κατὰ παντὸς τρίτου ὁ Πρόεδρος τῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Τὴν μέριμναν τῆς διαθέσεως τοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ ὁριζομένου ποσοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου σκοποῦ, ἔχει ἡ διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ εὐθυνομένη διὰ τὴν μὴ ἐπακριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων αὐτῆς.

Μαυρογένειον βραβεῖον ἀρετῆς
τῆς νήσου Σάμου.

Ἄρθρον 4.

Ἱδρύεται βραβεῖον ἀρετῆς τῆς νήσου Σάμου εἰς μνήμην τῆς ἐν Σάμῳ διαμονῆς ὡς Ἡγεμόνος τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Μαυρογένους ὃ ἀπονέμεται κατὰ πᾶσαν διετίαν καὶ αἰωνίως ἐν δημοσίᾳ ἐκτάκτῳ πανηγυρικῇ ὁμηγύρει ἔν τι κυρίᾳ αἰθούσῃ τῆς Μαυρογενείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Λιμένος Βαθέος τὴν ἀμέσως ἑπομένην Κυριακὴν τῆς 29 Μαρτίου ἡμέραν ἀφίξεως τοῦ διαθέτου ἐν τῇ νήσῳ Σάμῳ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς ἄτομον οἱασδήποτε κοινωνικῆς τάξεως ἔντιμον ὅστις διὰ τῆς ἰδίας του ἐργασίας περίζεται τὰ τοῦ βίου καὶ διακρινόμενον διὰ συνεχεῖς πράξεις βοηθείας μετ' ἀφωσιώσεως αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας ὑπὲρ τοῦ πλησίον συγγενοῦς ἢ μὴ ἢ ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας.

Τὸ ἄτομον δέον νὰ κατοικῇ ἐν τῇ νήσῳ Σάμῳ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ βραβεῖον δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ ἐκτάκτως ἅπαξ καθ' ἑξαετίαν εἰς ἀγαθοεργόν τι σωματεῖον τῆς νήσου Σάμου μεγάλης κοινωνικῆς ἐράσεως καὶ ἀνάγκης ὅπερ ἠθέλεν ἀσκήσει μεγίστην ἀγαθοεργὸν δρᾶσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας τῆς Νήσου.

Ἄρθρον 7.

Τὸ βραβεῖον ἀπονέμεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου τῆς Νήσου ὡς Προέδρου, τοῦ Νομάρχου καὶ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν τεσσάρων Τμημάτων τῆς νήσου Σάμου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς καλεῖ κατὰ μῆνα Φεβρουάριον διὰ τῶν ἐφημερίδων πάντα δυνάμενον νὰ ὑποδείξῃ ἄτομον διακρινόμενον ἐπὶ ταῖς φερομέναις ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ ἀρεταῖς, γραπτῶς διὰ συντόμου ἐκθέσεως συνοδευομένης ὑπὸ τῶν προσηκόντων πιστοποιητικῶν καὶ ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Ἄρθρον 9.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν ἰδίας συστάσεις.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ προσῇ εἰς σύντονον μελέτην τῶν ἐκθέσεων καὶ πιστοποιητικῶν, νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ ἐν αὐταῖς δι' ἰδίας αὐτηρᾶς προσωπικῆς ἐρεύνης, ἀφοῦ δεόντως ἐκτιμήσῃ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν πράξεων, νὰ ὁρίσῃ τὸ ἄτομον εἰς ὃ δέον νὰ ἀπονεμηθῇ τὸ βραβεῖον.

Ἄρθρον 11.

Τὸ βραβεῖον ἀπονέμεται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου, μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας συντάσσεται πρὸς τοῦτο πρακτικόν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἀπονομὴ τοῦ ὑπὲρ τῆς διαθήκης ὁριζομένου ποσοῦ εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλεγόμενον γίνεται μετὰ τοῦ σχετικοῦ διπλώματος ἢ μεταλλίου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 13.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπονομῆς ἐκφωνεῖται πανηγυρικὸς ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἀπονέμεται ὑπ' αὐτοῦ τὸ Μαυρογένειον βραβεῖον ἀρετῆς.

Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος ἀπονέμει καὶ ἔπαινον ἢ ἐπαίνους εἰς τοὺς ἀξίους τούτου κριθησομένους.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς διετίας οὐδεὶς ἤθελε θεωρηθῇ ἀντάξιος βραβεύσεως, τὰ μὴ ἀπονεμηθέντα ἐπὶ μίαν τετραετίαν ποσὰ νὰ διαιρῶνται εἰς δύο ἴσα μερίδια καὶ τὸ μὲν πρῶτον μερίδιον νὰ λαμβάνῃ ἐν εἴδει προσθήκης ὁ βραβευόμενος εἰς τὸ μέλλον, τὸ δὲ δεύτερον μερίδιον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν πλουτισμὸν δημοσίας τινὸς βιβλιοθήκης τῆς νήσου Σάμου ὑποδεικνυομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ κληροδοτήματος ὑποχρεοῦται ὅπως κατὰ διετίαν καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ Δημοσίας Ἀντιλήψεως ἔκθεσιν λεπτομερῆ τῶν πεπραγμένων δεόντως ἐπικεκυρωμένην παρ' αὐτῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Προνοίας κλπ. Ὑπουργὸς
Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης

---

(12)

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Χαλανδρίῳ πρὸς μεταφορὰν τοῦ Νεκροταφείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1621 τοῦ ἔτους 1918 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἱδρύσεως ἢ ἐπεκτάσεως νεκροταφείου» τὸ Διάταγμα τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, στηριζομένην εἰς σύμφωνον ὑπ' ἀριθ. 44 π. ἐ. ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Χαλανδρίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς λόγῳ δημοσίας ὠφελείας ἥτις πρὸς μεταφορὰν τοῦ Νεκροταφείου τῆς Κοινότητος Χαλανδρίου, τὸ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἀποφάσει τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰδικώτερον περιγραφόμενον γήπεδον ἐκτάσεως 11.983 τετραγωνικῶν μέτρων εἰς θέσιν Λευτρὸ Χαλανδρίου, τὸ ἀνῆκον εἰς τοὺς ἰδιώτας 1) Νικόλαον Παπαγεωργίου, 2) Εὐάγγελον Τρίτον, 3) Λάμπρον Στάσην, 4) ἐμπορευτὰς κληρονόμους Ἀνθὴ Ἀγγέλου, κυριότητος Νικολάου Λίτσα, 5) Νικόλαον Λίτσαν, 6) Γεώργιον, Ἐρασμίαν καὶ Σεβαστὴν Καλησπέρην, 7) Χρῆστον Κατσουλιάρην, 8) Κωνσταντῖνον Κουρόν, ἡ ἐν λόγῳ ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Χαλανδρίου, ἡ δὲ δι' αὐτὴν ἀποζημίωσις ὁρισθήσεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου 1621 μὴ ἀποκλεισμένης καὶ τῆς ἀμοιβαίας συμφώνως τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν καθορισμοῦ ταύτης, καταβληθήσεται δὲ ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου Χαλανδρίου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἀπὸ 29-3-1929 καὶ τὸ ἀπὸ 31-1-1930 Προεδρικὰ διατάγματα περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων ἐν τῇ Κοινότητι Χαλανδρίου κλπ. καταργοῦνται.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Προνοίας κλπ. Ὑπουργὸς
Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.